

ด้วยได้รับใบบอกผู้ว่าราชการเมืองเพชรบุรีว่า ที่ว่าการอำเภอแม่ประจันต์ซึ่งตั้งทำการอยู่แต่ก่อนคับแคบไม่พอแก่ราชการ นายเบ่ง นายอำเภอแม่ประจันต์ จึงได้ขอทรวัดสวนควัดร้างที่ว่าการอำเภอขึ้นใหม่หลังหนึ่ง ทรงบันทึกลงไว้ได้ไม่ตั้งรัง เครื่องบนไม้ยาง หลังคามุงจาก ฝาทำด้วยไม้ตะแบก ใต้เป็นเกดัด พื้นกระดานไม้ยาง สูงแต่ดินถึงพื้น ๒ ศอก กว้าง ๓ วา ๑ คืบ ยาว ๔ วา ๒ ศอก ๓ ห้อย มีหน้ามุข เป็นการแถวเดี่ยว ดินเงิน ๖๐๐ บาท ๗๕ สตางค์ ได้มีการฉลองและเปิดทำการแต่วันที่ ๑๗ เมษายน รตนโกสินทร์ศก ๑๒๙ แล้ว นายเบ่ง นายอำเภอแม่ประจันต์ ขอถวายที่ว่าการอำเภอหลังนี้ไว้เป็นของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รับที่ว่าการอำเภอหลังนี้ไว้เป็นของรัฐบาลสำหรับใช้ในราชการสืบไปแล้ว

แจ้งความมา ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน รตนโกสินทร์ศก ๑๒๙

ด้วยได้รับใบบอกผู้ว่าราชการเมืองปราณบุรีที่ ๑๑/๔๑๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ร.ศ. ๑๒๙ ว่า ได้สั่งให้หลวงรัฐกรภักดี ปลัดเมืองเรียไรเงินราชการแต่ราษฎรได้เงิน ๒๐๘ บาท ๙๒ สตางค์ จัดสร้างสะพานข้ามลำห้วย ซึ่งเป็นที่ลุ่มหนทางจะตัดตรงไปคลองวาฬ โดยกว้าง ๓ ศอก ยาว ๑๓ วา กับได้ถมดินต่อเชิงสะพานสูง ๒ ศอก